Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26141
Copyright: Admont, Benediktinerstift

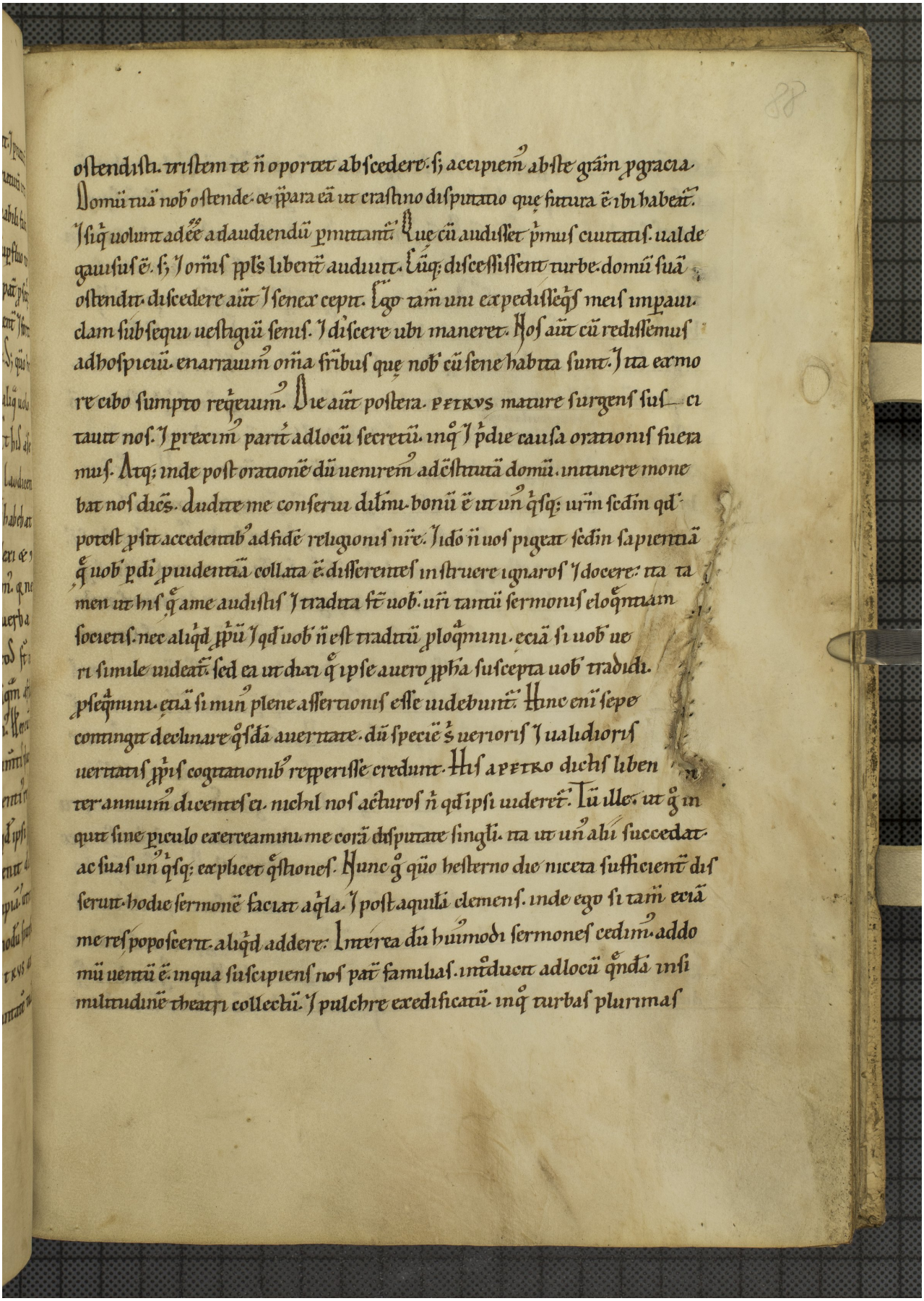

ostendisti. tristem te ñ oportet abscedere. si; accipiem abste grãm ꝑgracia
Domũ tuã nob ostende. & ꝑpara eã ut crastino disputatio quę futura ē ibi habeat.
Siq uolunt adēe adaudiendũ ꝓmittant. Que cũ audisset ꝓmus cuttatis. ualde
gauisus ē. si; omnis ꝓpls libenter audiunt. Cũq; discessissent turbe. domũ suã
ostendit. discedere aut senex cepit. Ego tam uni expedisleqs meis impaui
dam subsequi uestigiũ senis. discere ubi maneret. Nos aut cũ redissemus
adhospiciũ. enarrauim omnia fribus quę nob cũ sene habita sunt. Ita ermo
re cibo sumpto requeuim. Die aut postera. PETRVS mature surgens sus ci
tauit nos. precim parti adlocũ secretũ. inq pdie causa orationis fuera
mus. Atq; inde post orationē dũ uenirem adestituã domũ. intimere mone
bat nos dies. dudum me conseruu dilmu. bonũ ē ut un qsq; urm sedin qd
potest psit accedentib adfidē religionis nre. Idó ñ uos pigeat sedin sapientiã
q uob pdi puidentiã collata ē. disserentes instruere ignaros docere: ita ta
men ut his q ame audistis tradita fē uob. uri tamũ sermonis eloqntiam
societis. nec aliqd ꝓpũ qd uob ñ est traditũ ploqmini. eciã si uob ue
ri simile uideat. sed ea ut dari q ipse auero ꝓpha suscepta uob tradidi.
pseqmini. eciã si min plene assertionis esse uidebunt. Hinc enim sepe
contingit declinare qsdã auertitate. dũ speciē s uerioris ualidioris
uertitatis ꝓpis cogitationib repperisse creduntur. His a PETRO dictis liben
ter annuim dicentes ei. nichil nos acturos ñ qd ipsi uideret. Tũ ille. ut q in
quit sine piculo exerceamini. me corã disputate singli. ita ut un alii succedat.
ac suas un qsq; explicet qstiones. Hunc q quo hesterno die niceta sufficient dis
serunt. hodie sermonē faciat aqla. post aquili clemens. inde ego si tam eciã
me respoposcerit. aliqd addere: Interea dũ huimodi sermones cedim addo
mũ uentũ ē. inqua suscipiens nos pat familias. inducit adlocũ qndã insi
multudinē theatri collectũ. pulchre exedificatũ. inq turbas plurimas